

Bir İnsan Nasıl Raydan Çıkar Operasyon Güneşin Battığı Yerden Doğar Hilal 2

– 4harf1kelime · 11 Temmuz 2016

Tarih: 18.03.2016, Saat 10:00 Yer: Mahkeme Salonu

"Bu haberleri duyduktan ve bu haberlerin birinde kendi evlatlarımın adının da geçtiğini gördükten sonra bir karar aldım, sayın hakimim. Önce bir camiye gidip son bir namaz kıldım. Allah'la dertleştim ve O'ndan yardım diledim. Sonra hazırlıklarına başladım."

Tarih 16.03.2016, Saat:07.30 Yer: Irak Sınırı

"Irak'a geçiş sebebiniz nedir?"

"İş gezisi.."

"Tırın içinde ne var?"

"Havai fişek... Ufak bir organizasyon için.."

"Kontrol etmemiz lazım... Lütfen arka kapakları açın..."

"Annen sağ mı?"

"Ne alakası var şimdi?"

"Annen sağ mı değil mi?"

"Sağ..."

"Seni seviyor mu?"

"Evet..."

"Allah, annene evlat acısı göstermesin yiğidim!"

"Anlayamadım...?""

"Ya biz buradan sorgusuz sualsiz geçeriz yada annenin gözyaşlarını hep birlikte Tanrı'nın yanından izleriz aslan parçası."

"Aa.. Aa... Ama..."

"Tercih senin... İstersen açayım arka kapakları ve tırın içindekileri kontrol et..."

Kısa bir sessizliğin ardından görevli, arka kapıya doğru gitti. Kapakları açıp, içeriyi dışardan kaba taslak inceledikten sonra geçiş iznini verdi.

"Yolunuz açık olsun... Geçebilirsiniz."

"Teşekkürler aslan parçası... Şunu unutma ki şu an vatan sana minnettardır... En kısa zamanda ailene ve sevdiklerine kavuşabilmen ümidiyle Allah'a emanet ol..."

"Allah razı olsun..."

"Cümlemizden inşallah..."

Tarih 16.03.2016, Saat 19:30 Yer: Irak'ta açık bir alan

"Burası bittiğine göre şimdi helikopterle bir sonraki yere gidebiliriz.. Tüm hazırlıklar tamam mı?"

"Son kontroller yapılıyor. Beş dakika içinde havalanmış oluruz."

"Güzel... Peki emanetimiz hazırlanmış mı?"

"Almamız için bizi bekliyorlar."

"Pekala... Kontroller biter bitmez yola çıkalım. Zira kaybedecek vaktimiz yok."

"Anlaşıldı..."

Tarih 16.03.2016, Saat: 23.45 Yer: Marmara Denizi'nde bir ada

"Durun! Elinizi yukarı kaldırın ve kim olduğunuzu bildirin!"

"Mahkum getiriyoruz."

"Bir eliniz mahkumda bir eliniz görebileceğim şekilde açıkta olsun. Yavaş yaklaşın."

Aralarında 3 adımlık bir mesafe kalana kadar yaklaştılar.

"Suçu nedir?"

"Geçtiğimiz günlerde yaşanan patlamaların ana sorumlusu."

"Neden buraya getirdiniz?"

"Emir yukarıdan öyle geldi. Tahminimizce böylesine yoğun bir saldırı yapan birinin normal bir hapisanede 1 saatten fazla yaşaması mümkün değil. Henüz sorgusu tamamlanmamış diye duyduk. Ama bunlar sadece bizim duyum ve tahminlerimizden ibaret. Neden buraya getirildiği önümüzdeki günlerde belli olur sanırım."

"Anlaşıldı. Mahkumdan uzaklaşın." Yanındaki diğer askerlere dönerek "Üçünün de üstünü arayın." dedi.

Kısa bir üst arama ve görevlilere yapılan kimlik sorgulamasından sonra diğer askerler, gelenlerin temiz olduğunu bildirdi.

"Tamamdır. Mahkumu bundan sonra biz teslim alıyoruz. Başka bir haberiniz yoksa şimdi adadan ayrılabilirsiniz."

"Yoktur. Hayırlı nöbetleriniz olsun. Allah'a emanet olun."

"Eyvallah. Siz de..."

Tarih: 17.03.2016 Saat: 19.00 Yer: Çanakkale

Akşam yemeği için masadaki yerini almış, haberleri dinlemek için televizyonu açmıştı.

"Sayın seyirciler bugün Türkiye inanılmaz hareketli bir gün yaşıyor. Önce Irak'tan gelen, terör örgütü kampında yayılan ölümcül bir virüsten etkilenen terör örgütü üyelerinin ölüm haberlerinin ardından, Marmara Denizi'ndeki bir adada tutuklu bulunan terör örgütü liderinin hastaneye kaldırılması haberi geldi. Tüm bunlar nasıl oldu, ne zaman oldu gibi birçok soru akılları kurcalarken Ankara'dan henüz bir açıklama gelmedi. Devlet kanallarının sosyal hesaplarından yapılan açıklamada olayın araştırma aşamasında..." spiker konuşmaya devam ederken kapı çalındı.

Yanında duran peçeteyi yavaşça alıp, kibar bir şekilde ağzını sildikten sonra "Geliyorum." dedi. Yavaş adımlarla kapıya giderken aslında gelenlerin kim olduğuna dair bir tahmini vardı zaten. Kapıyı açarken yüzüne takındığı koca bir tebessümle "Buyrun. Kimi aramıştınız?" diyerek kapıdaki emniyet güçlerine ait bir araba dolusu adamı karşıladı.

"Gidiyoruz."

Yüzündeki tebessümde zerre bir kayıp olmadan "Hay hay... Fakat nereye gideceğimizi söylerseniz memnun olurum." dedi.

"Emniyet Müdürlüğü'ne. Yarın mahkemeniz var."

"İşte şimdi gidebiliriz." dedi gayet sakin bir ses tonuyla.

Tarih: 18.03.2016 Saat: 11.59 Yer: Mahkeme Salonu

"Hikaye bundan ibaret sayın hakimim. Sonrasını biliyorsunuz zaten. Akşam yemeğim bittikten sonra beni önce emniyete götürdüler. Oradan da buraya geldik. O değil de neyi merak ediyorum biliyor musunuz?"

Hakim merakla "Neyi merak ediyorsunuz?" diye sordu.

"İki haftadır ülkede patlayan bombaların haddi hesabı yok ama onlarla ilgili aman aman bir gelişme yaşanmazken, nasıl oluyor da benim gibi sıradan bir vatandaşı 24 saat yada daha kısa bir zamanda tespit edip buraya getirebiliyorlar?" Acı bir şekilde bir gülüş duyuldu salonda...

Hakim soruyu yanıtlamadı. Yanıtlayamadı yada yanıtlamak istemedi belki de. Bunun cevabını sadece Tanrı ve o biliyordu. Yaşanan kısa bir sessizliğin ardından, sanık sandalyesindeki bayan devam etti.

"Ben söyleyeyim sayın hakimim. Çünkü adaletin gözü bağlı. Birçok kişi bunu tarafsızlıkla nitelendiriyor. Ama gözleri bağlı biri ne kadar doğru kararlar verebilir ki? Duyduklarıyla veya hissettikleriyle belki. Lakin adalet kör değil, sadece gözleri bağlı. Kör olsaydı eğer, hislerine gözüm kapalı güvenebilirdim. Yaptıklarımın hiçbirinden zerre pişmanlığım bulunmamaktadır.

Her ne yaptysam vatanını seven biri ve evlat acısı dinmeyen bir anne olarak yaptım. Aklınıza şu soru gelebilir: - Tek başına bunca şeyi bu kadar kısa zamanda nasıl başardın? Ben tek değildim sayın hakim.- Biz; vatanını seven binlerce kişiydik, bir kişi olduk. Ama hepsinden önce güvendiğimiz Yaratan'ımız vardı. Eğer ki bu yaptıklarımın otürü bir günah varsa, hepsi benimdir ve bu da Allah ile benim aramdadır. "

Sanığın konuşmasının ardından kısa bir sessizlik daha yaşandı. Hakim sanığa başka sözünün olup olmadığını sordu ve hiç beklemediği bir yanıt aldı.

"Aaa evet, sayın hakim. Sanırım bir şey söylemeyi unuttum. Şu anda asit yüklü 5 helikopter Ankara semalarında ufak bir gezintiye çıkıyor olabilir. Sadece ufak bir ayrıntı."

"Anlamadım... Ne dediniz?"

"Önemli bir şey değil canım. Sadece asit yüklü 5 helikopterin yapacağı bir geziden bahsettim. Hepsi bu."

"Tüm ekipler alarma geçirilsin. O helikopterler bir faciaya yol açmadan önce bulun ve durdurun onları." Sinir, endişe ve telaş gibi karmaşık duygular arasında sanığa dönerek "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye sordu.

"Adaletin göz bağlarını açıyorum sayın hakim." dedi yargılanan kadın.

Hakim derin bir nefes aldı ve oldukça sert bir tonda "Karar!" dedi...

Ama kararı kimse duyamadı. Kadın yavaş yavaş gözlerini açtığında ilk sorusu "Nerdeyim ben?" oldu.

"Hastanemizde, acil bölümündesiniz hanımefendi. Korkacak bir şey yok. Sadece patlamanın etkisiyle uzun süreli bir baygınlık geçirmişsiniz."

"Patlama mı?"

"Evet... Ne yazık ki meydanda bombalı bir eylem gerçekleştirdiler. Çok şükür henüz ölüm

haberi vermedik ve duymadık. Sadece yararlılarımız var, hepsinin de sağlık durumu řu an iyi ve kontrol altında."

"Çocuđum..? Eřim...?"

"Endiřelenmeyin. Onlar o sırada orada değillermiş. Saldırıyı duyar duymaz gelmişler. Sizi dışarıda bekliyorlar. Biraz dinlenin. Kendinizi iyi hissettiğinizde kalkıp gidebilirsiniz. Tekrar geçmiş olsun ."

"Teşekkürler doktor bey. Çok teşekkür ederim..." Hem yaşadığı hem de gördüklerinin baygınlık esnasında var olan düşlerden ibaret olduğu için Allah'a şükretti.